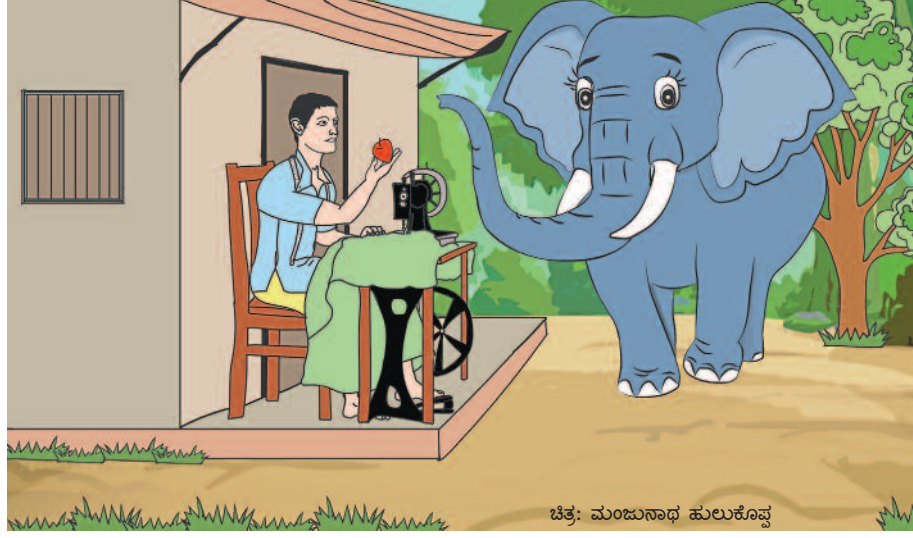

ದರ್ಜೆ ಮತ್ತು ಆನೆ

■ ಕೆ. ಎಸ್. ಸವಿತ ಬೆಂಗಳೂರು

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದರ್ಜೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿದುಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಊರಿನ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ದರ್ಜೆಯ ಅಂಗಡಿಗೆ ದಿನಾ ಒಂದು ಆನೆ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಆ ಊರಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆನೆ. ದಿನಾ ಆ ಆನೆ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ದರ್ಜೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅದರ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ನೇವರಿಸಿ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಆ ಊರಿನ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಉಡುಪು ಹೊಲಿದು ಕೊಡಲು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಬರುತ್ತಾಳೆ ಆದರೆ ದರ್ಜೆ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆ ಹೆಂಗಸು ದರ್ಜೆಗೆ ನಾನು ನಾಳೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀನು ಉಡುಪು ಹೊಲಿದು ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜಗಳ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆನೆ ದರ್ಜೆಯ ಅಂಗಡಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಫೀಳಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಹೆಂಗಸಿನಿಂದ ಬಯ್ಯಲದ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ದರ್ಜೆ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಆ ಆನೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಅದರ ಸೊಂಡಿಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆನೆ ನೋವಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ದರ್ಜೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಆತರದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚದೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಚಿತ್ರ: ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೊಪ್ಪ

ಆನೆಗೆ ದರ್ಜೆ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದ್ದ ನೋವು ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಅದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಸೊಂಡಿಲಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ದರ್ಜೆಯ ಅಂಗಡಿಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದರ್ಜೆ ಅಂಗಡಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ! ಅವನಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಹೆಂಗಸು ಬೇರೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾಳಲ್ಲ ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಒಳಗಿದ್ದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ಒದ್ದೆಯಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಣಗಿಸಿ, ಇಸ್ಪಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಡಿಸಿ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ನಾನು ನನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಆನೆಗೆ ದಿನದಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ನನ್ನ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಶಾಂತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆ' ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಆನೆ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಣ್ಣು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾನು ಮಾತ್ರ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಮಗು ನೀ ಕೇಳಿದೆ

■ ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ

ಚೌತಿಯ ಗಣಪ ಬಂದ
ಪೀಠ ಇಳಿದು ಹೇಳಿದ
ಮಗು ನೀ ಕೇಳಿದೆ:
ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡು, ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡು
ಬುದ್ಧಿ ಓದಿನಲ್ಲಿದೆ...
ಬುದ್ಧಿ ನೋಟದಲ್ಲಿದೆ...
ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದೆ

ಪೂಜೆಗೊಂಡು ಹೇಳಿದ
ಕಡಬು ಉಂಡು ಹೇಳಿದ
ಮಗು ನೀ ಕೇಳಿದೆ
ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡು, ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡು
ವಿದ್ಯೆ ಹಂಬಲದಲ್ಲಿದೆ
ವಿದ್ಯೆ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಇದೆ
ವಿದ್ಯೆ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿದೆ

ಹೊರಟು ನಿಂತು ಹೇಳಿದ
ಮುಖ ತಿರುವಿ ಹೇಳಿದ
ಮಗು ದಯೆಯ ಬೇಡಿದೆ
ದಯೆ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿದೆ
ದಯೆ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿದೆ
ದಯೆ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿದೆ

